

Miloš Hoznauer

05.11.2019

pedagog a spisovatel

Vzácného hosta přivítal na žižkovské radnici starosta Jiří Ptáček. Miloš Hoznauer, který v září oslavil kulaté 90. narozeniny, patří ve své profesi k uznávaným pedagogům. Mimo jiné se také věnuje publicistické činnosti nebo poezii. Češtinář tělem i duší vzpomínal nejen na léta strávená za katedrou, ale i na vlastní dospívání, kdy podle jeho slov zrovna nepatřil k premiantům školy: *„Moje vysvědčení se hemžilo samými čtyřkami, dokonce i z českého jazyka. Kdyby mi někdo tehdy řekl, že se učitelství stane moji celoživotní profesí, nevěřil*

bych mu to.“

Miloš Hoznauer bavil i vlastní poezií, kdy přednesl ukázkou dvou básní ze své předposlední sbírky *Stařec na čekané*, za kterou se stal Seniořem roku. Vyzkoušel přítomné i z češtinářských chytáků a vzpomněl na S. K. Neumanna, který na Žižkově prožil většinu svého života.

Miloš Hoznauer se narodil 21. září 1929 v polabské vesnici Drahelice. Po absolvování nymburského gymnázia vystudoval na Filozofické fakultě UK v Praze obor čeština a ruština. Tyto předměty vyučoval po více než čtyři desetiletí jako pražský gymnaziální profesor Na Zatlance, Nad Štolou a Na Vítězné pláni. V 60. letech se stal veřejně známý i díky svým článkům v Literárních novinách a v časopisech Plamen a Impuls. Podle jeho reportáží byly natočeny některé epizody pořadu Zvědavá kamera. Několik let působil i na katedře literatury filozofické fakulty. Těsně před sovětskou invazí odevzdal do nakladatelství Československý spisovatel rukopis své první

satirické knížky *Laterna pedakomika*. Už nevyšla a autor se stal na dvacet let zapovězeným. Tato i další kniha *Do posledního dechu* vyšly v samizdatu. Teprve po listopadu 1989 byl přijat do Obce spisovatelů a také přednášel na Pedagogické fakultě UK o exilových a samizdatových autorech. O některých vydal malé monografie (o V. Havlovi, I. Klímovi, P. Kohoutovi, M. Kunderovi a L. Vaculíkovi). Je autorem literárních příruček *Dobrodružství s literaturou* a *Maturita z češtiny*, spoluautorem učebnice *Literatura po roce 1945*. Napsal několik knih. Za knihu *Stařec na čekané* se stal Seniořem roku. Je nositel stříbrného Nymburského lva. Má tři dcery, dva syny, šestnáct vnučat a pět pravnoučat. Přes čtvrt století, od r. 1993, bydlí v Přemyslovské ulici v Praze 3.